

Dankbaarheid verandert de pijn der herinnering
in stille vreugde...

IN DE VREDE VAN CHRISTUS RUSTE
DE HEER

Roland VAN CAUWENBERGE

echtgenoot van Mevrouw Maria VANDE WATTYNE,

geboren te Sint-Martens-Lierde op 30 maart 1930
en godvruchtig overleden in het Akademisch
Ziekenhuis te Gent op 8 januari 1987,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Wat is het aardse leven van de mens toch broos
en nietig. In de jaren van rijpe mannelijkheid
zien wij onze echtgenoot en vader als het ware
weggerukt na een korte maar niet aflatende
kwaal. Rond de jaarwisseling begon hij er zich
rekenschap van te geven dat zijn krachten be-
gaven. Toch wilde hij dit niet laten blijken om
geen pijn te doen aan wie hem liefhadden.

Ieder mens moet sterven, doch wie had durven
denken dat deze goede man toch nog zo vlug
van ons zou heengaan naar het eeuwig leven?
Geluk, beproeving, lijden en dood wisselen el-
kaar zo snel af in het leven van een mens.

Voortdurend worden wij door het leven zelf
eraan herinnerd dat wij hier op aarde geen blij-
vende woonplaats hebben. Door ons geloof we-
ten we dat, als de tent van onze aardse woning
afgebroken wordt, de Heer voor ons een nieuwe
woning heeft bereid om er voor goed te leven.

Roland was een rechtschapen mens, ten zeerste
bekommerd om wie hem dierbaar waren. Hij

bezat een natuurlijke zin voor eerlijkheid en
oprechtheid, gepaard aan een ongedwongen een-
voud in zijn omgang. Hij was ruimdenkend en
had respect voor ieders overtuiging. Daarom
moest ieder die hem van nabij kende van hem
houden.

Dierbare echtgenote, kinderen en kleinkind, uw
geluk was het mijne. Daarvoor heb ik geleefd
en gewerkt. Ik dank u voor al hetgeen gij voor
mij betekend hebt in het leven. Blijft met een
band van liefde en eensgezindheid met elkaar
verenigd. Steunt en helpt elkaar in het verdere
leven.

Dierbare vader, het is mij niet gegund ge-
weest zoals gij de ouderdom der heel sterken te
halen. Moge de Heer voor wie alles leeft u de
kracht geven om mijn heengaan vóór u, te kun-
nen verwerken.

Dierbare familieleden, goede vrienden en ken-
nissen, uw oprechte genegenheid was voor mij
steeds een grote troost. Blijft allen mijn aan-
denken in uw hart en gebed bewaren.

Heer God, wij bidden U dat hij levend bij U,
mag waken over ons; dat hij onze voorspraak
mag zijn bij U; dat hij U onze namen in her-
innering mag brengen zonder ophouden, zoals
Jezus Christus doet, Uw geliefde Zoon in alle
eeuwigheid.

Moge hij rusten in vrede.

De families

VAN CAUWENBERGE, VANDE WATTYNE,
DE VOS, VANDE WALLE,
danken U.

Namis : zondag 25 januari 1987 om 10 uur.

Druk. Devleeschouwer-Hoste en zn., Brakel
Begrafenissen-Crematies A. Marroyen, Brakel